

Utmärkt är det att den riksdagsmedlem som författat denna motion har gjort sitt bestyrke för att få en ändring i förordningen om bränvin och liknande drycker. Detta är dock en del av en betänkande om ändring i § 4 i förordningen om bränvin och liknande drycker.

N:o 85.

Af herr **J. Ericsson** i Vallsta, om ändring af 4 § i förordningen angående vilkoren för försäljning af bränvin m. m.

Med anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition n:o 4 till sistlidet års Riksdag samt min i samma ämne väckta motion, n:o 157, föreslog bevillningsutskottet uti sitt betänkande n:o 14 ändrad lydelse af § 4 i förordningen angående vilkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker den 24 maj 1895 i syfte att förhindra försäljning af sådana drycker mot postförskott.

Denna utskottets hemställan bifölls i Andra Kammaren utan diskussion och voting, hvaremot Första Kammaren, efter någon öfverläggning, afslog utskottets nämnda hemställan med 64 röster mot 44.

Då emellertid behofvet af ifrågavarande lagändring enligt mitt förmenande fortfarande gör sig gällande, enär, såsom också bevillningsutskottet framhäller, »det på senare tiden blifvit ganska allmänt, särskilt inom de norra länen af riket, att sjelfva varan afsändes med posten emot postförskott» och det å vissa orter ganska allmänt brukliga sättet att uttaga betalning för spritdrycker i postförskott, under det sjelfva varan afsändes såsom frakt- eller il-gods, fortfarande torde användas, vågar jag, särskilt med fästadt afseende vid att denna sak vann ett afsevärdt understöd äfven i Första Kammaren, å nydragna frågan under Riksdagens pröfning.

På grund af hvad jag här anfört och under åberopande af den motivering, som återfinnes i bevillningsutskottets förutnämnda betänkande, till hvilken jag hänvisar, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta, att åt § 4 i bränvinsförsäljningsförordningen gifves följande förändrade lydelse:

1. Ej må någon tillhandagå allmänheten med anskaffande af bränvin i mindre belopp, än han sjelf eger försälja.

2. Ej heller må innehafvare af rättighet till försäljning af bränvin låta, vare sig mot efterkraf eller postförskott för köpeskillingen eller genom ombud å annat ställe än det, der han sin försäljningsrätt utöfvar, till köpare utlempna bränvin i mindre belopp än 250 liter.

Har innehafvare af rättighet, hvarom ofvan säges, till annat ställe än det, der han sin försäljningsrätt utöfvar, under sin egen adress försändt eller låtit försända bränvin i mindre belopp än 250 liter och låter han annan person mot postförskott bekomma skriftlig handling, innefattande bemyndigande att hos den, som bränvinet mottagit, afhemta detsamma, vare det, der sådant afhemtande sker, ansedd, såsom om bränvinet blifvit af rättighetsinnehafvaren genom ombud å det ställe, der afhemtandet sker, till köparen utlemnadt.

Stockholm den 27 januari 1902.

Johan Ericsson.

I motionen instämma:

Oskar Berg.

Per Olsson

E. Norman,

i Fläsbro.

Nils Hanson.